

Lielvārdes Sv. Krusta paaugstināšanas Romas katoļu draudzes izdevums

Mīļā Lielvārdes draudze!

Vēsturnieki apgalvo, ka katra cilvēku paaudze piedzīvo karu, lielāku vai mazāku, ja kādu karu vispār var saukt par mazu. Neiedomājami, ka 2022. gadā Eiropā noris šāda mēroga asinsizliešana. Prātam neaptverami, bet mēs esam paaudze, kas savām acīm skata sātanu cilvēka miesā.

Jēzus mums māca mīlēt savu ienaidnieku. Kā ir iespējams mīlēt radījumu, kas varmācīgi posta tavu dzimteni, atņem pašu dārgāko? Tik ļoti kārojas atriebties, tik ļoti gribas priecāties par Krievijas ekonomikas drīzo sabrukumu. Tik ļoti gribās, lai arī Krievijas sabiedrībai sāp, tik pat ļoti, kā sāp visām ģimenēm, kurām nākas apglabāt savus bērnus, tik ļoti kā bērniem, kas zaudējuši vecākus... Tomēr Jēzus mums māca mīlēt pat savus ienaidniekus. Un mēs saprotam kāpēc, jo ļaunums vairo ļaunumu, bet labais vairo labo. Ja mēs ienīstam, atriebjamies, tas tikai baro ļaunumu. Visvairāk sātanam riebjas tieši mīlestība, līdzietība, lūgšana un piedošana.

Labais uzvarēs, un mēs ļoti gribētu cerēt, ka uz šī rakstiņa lasīšanas brīdi avīzītē aktīvā karadarbība Ukrainā būtu norimusi. Visa pasaule ir vienota lūgšanā par mieru Ukrainā. Mums jātic un jālūdzas par mieru, jālūdzas par saviem pāridarītājiem, jātic labajam. Mums ir iespēja izrādīt līdzietību, palīdzēt bēgļiem. Latvijas sabiedrība ne reizi vien ir spējusi saliedēties un sniegt atbalstu grūtībās nonākušajiem.

Lai ticība, cerība un mīlestība ir jūsu ģimenēs vienmēr!

Rita+ Jānis Ķepuri

Svētais Krusts ir mūsu pestīšana

Ejot Krusta ceļu un pārdomājot Jēzus ciešanas un nāvi pie krusta par mums grēciniekiem, gribas sevī pārdomāt par savas dzīves krusta ceļu. Arī mums katram jau no dzimšanas jāiet savs krusta ceļš. Starpība ir tikai tā, ka Jēzus uzņēmās nest šo krustu par mums grēciniekiem pazemībā un bez kurnēšanas. Pacieta šausmīšanu, izsmieklu un kritienus. Bet kā mēs pieņemam savu krusta ceļu? Vai ejam to bez kurnēšanas un vaimanām, kādēļ Tu man liec tik smagu krustu? Vai pateicamies Dievam par dienišķo maizi, par veselību, par visu, ko viņš mums dod? Vai palīdzam arī citiem būt par Kirēnes Sīmaņiem? Vai spējam piecelties pēc saviem grēka kritieniem un nest tālāk savu krustu? Vai esam līdzjūtīgi tam, kas cieš, kas krīt zem sava krusta smaguma un nevar piecelties? Vai esam žēlsirdīgās Veronikas, kas pasniedz otram atbalstu un mierinājumu viņu ciešanās? Vai jūtam līdzīgu Jaunavai Marijai, ciešot šos sāpju zobenus, kas pārdūra viņas sirdi, kad viņas mīļotais Dēls Jēzus, ko viņa mazu loloja un sargāja, ir miris un salikts viņas rokās?

Visvarenais un žēlsirdīgais Dievs, kas mums grēciniekiem ļāvi meklēt patvērumu un palīdzību pie Vissvētākās Jaunavas Marijas un ļāvi viņai aizbilst par mums, parādi mums savu žēlsirdību un atbrīvo mūs no grēku vainām!

Antoņina Ratnieks

Sinodālais ceļš

13.03.2022. Lielvārdes draudzē ciemojās doktors priesteris Pauls Kļaviņš, kurš pēc dievkalpojuma mūsu draudzi iepazīstināja ar jaunu iniciatīvu – “Sinodālo ceļu.” Priesteris Pauls rosināja sarunu par draudzes dzīvi, par Baznīcas nākotni par to, kas katram sirdī ir sakrājies neizteikts. Sarunas vadmotīvs bija – mūsu kopīgais ceļš. Izrādījās, ka šī tēma mūsu draudzei ir tuva, jo daži no mums ar savām pārdomām par to bija dalījušies avīzē “Mūsu draudze”. Izvērsās spraiga diskusija, kur domās dalījāmies mēs, draudze, un ciemiņš priesteris Pauls.

Kopā nonācām pie slēdziena, ka mums ir jāatbalsta ideja par kristiešu kopīgo ceļu. Pēc dievkalpojuma es aizdomājos par vārdu “sinodālais ceļš” nozīmi. “Māte” Google atvēra man Rīgas Arhidiecēzes portālu katolis.lv, kur sastapos ar mūsu ciemiņu un viņa izveidotajām PowerPoint prezentācijām, kuras pārskatot, sapratu šīs iniciatīvas būtību.

Syn (*grieķu – kopīgs*) **Hodos** (*grieķu – ceļš*), tāpat - kopīgais ceļš, ko iet visa kristīgā tauta. Septiņās prezentācijās ir uzskatāmi parādīta Baznīcas un ticīgo kopīgā ceļa nozīme, pazīmes un pamatizpausmes. Tas uzrunāja mani, un es aizdomājos par to, ka mūsu viensētnieku daba nav tā labākā īpašība, ka kopības apziņa, kas piemīt daudzām citām tautām, ir tāds spēks, ko mēs nenovērtējam:

“Pirkstu var salauzt, bet dūre ir spēks,” teica Mao. Šo kopības spēku pašlaik redzam Ukrainu tautas grūtajā cīņā.

Arī Baznīcas spēks ir tās vienotībā, kuru mums ir jāstiprina ar savām domām un darbu, ar tīri cilvēcisku attiecību stiprināšanu, kas sevī ietver atvērtību pret visiem, ieklausīšanos citos, sava pārākuma aplāpēšanu un kopīgo misijas apziņu.

Apzināsimies Sinodālā ceļa lielo nozīmi katra draudzes locekļa garīgajā izaugsmē, jo iespējams, ka šis ceļš var palīdzēt daudziem; tiem, kuri jūtas vāji un izslēgti no sociālajiem procesiem, jauniešiem, kas vēl atrodas sava ceļa meklējumos un tiem, kas nonākuši grūtībās. Domāsim, runāsim, spriedīsim par to, kā doties pareizajā virzienā kopā ar Dieva Baznīcu, kā nenomaldīties no patiesības ceļa, jo esam vāji un grēcīgi! Lūgsim Svēta Gara vadību!

Pāvests Francisks aicina: “Iesim kopā kā viena Dieva tauta, lai piedzīvotu Baznīcu, kas saņem un dzīvē

isteno dāvāto vienotību, kā arī atveras Gara balsij!”

Šis aicinājums ir mūsu iesāktā darba vadmotīvs un garīgais pamats.

Rita Bobkova

Pie Dieva caur Radio Marija

Sinodālā ceļa sanāksmē, kas notika pēc Sv. Mises 13.03.2022. Lielvārdes draudzē un kuru vadīja pr. Pauls Kļaviņš, izskanēja daudz labu vārdu par Radio Marija Latvija, kas ir milzīgs atbalsts kristiešiem ikdienā. Īpaši tiem, kuri nespēj slimības, vecuma vai kādu citu apstākļu dēļ piedalīties baznīcā dievkalpojumos un kuri alkst pēc Dieva vārda. Lilita Ieleja uzrunāja mūsu sakristiānu-rezervistu Jōņi Kloviņu padalīties savas domās, un tā radās šī saruna/intervija.

Lilita: *Kāda vieta tavā dzīvē ir Radio Marija Latvija?*

Jōņš: Ļoti liela! Rīta cēlienu sāku pulksten 6:00 ar Latvijas himnu. Tagad gavēņa laikā 6:05 skan “Rūgto asaru” dziedājumi, tad pulksten 6:30 lūdzamies Laudes. Rožukronis ir 7:00 un pēc tam seko Svētās Mises translācija pulksten 8:00; priestera katehēze sākas 9:00, ko parasti vada priesteris Pēteris Skudra. 12:00 skan Krusta ceļš, 13:30 “Rūgtās asaras” un 15:00 lūdzamies Dieva žēlsirdības kronīti. Pulksten 18:00 ir Svētā Mise, tā ka visa diena ir piepildīta ar lūgšanām. (*Malacis, Jōņš, jau no galvas zina RM lūgšanu menu! Redakcijas piezīme*)

Lilita: *Kādas lūgšanas tev patīk visvairāk?*

Jōņš: Man visas lūgšanas patīk, bet visvairāk - Rožukronis. Tas ir RML draudžu rožukronis, kurā var piedalīties, zvanot pa telefonu 67969131 un vadīt vienu Rožukroņa noslēpumu, lūdzoties arī savos nodomos. Tomēr visvairāk cilvēku lūdzas tieši Dievmātes nodomā, pateicībā par saņemtajām žēlastībām, par mieru un satiecību ģimenēs, par mieru pasaulē un Latvijā, par slimniekiem, par veselību. Nu jau būs 2 gadi, kā es pats arī piedalos tiešraides lūgšanās. Tomēr sazvanīt RML nav viegli, jo parasti ir daudz zvanītāju, kuri grib lūgties. Bieži Radio Marija uzrunā un iedrošina tieši tos klausītājus, kuri nekad nav piedalījušies tiešajā ēterā, es pats arī izmantoju šo iespēju – tāpēc iedrošinu arī pārējos: zvaniet un lūdzieties!

Radio Marija sniedz ļoti daudz informācijas par dažādām aktivitātēm Kristīgajā pasaulē, raidījumos piedalās priesteri, bīskapi, arī mūsu prāvests Andris. Katra mēneša 1. piektdienā RML direktors priesteris Pēteris Skudra svin Svēto Misi par visiem Radio Marija brīvprātīgajiem, par ziedotājiem, par visu lielo RML klausītāju draudzi.

Lilita: *Kādus raidījumus tu vēl klausies radio?*

Jōņš: Es vēl klausos “Latvijas radio 1. Programmu”, “Brīvo mikrofonu”. Tur arī cilvēki izsaka savas sāpes un izmisumu, bieži vairo valdību, vairo ministru un ierēdņus. Viņu balsis izskan kā “saucēja balss tuksnešā,” salīdzinot ar Radio Marija, kur cilvēki, lūdzoties par valdību, prezidentu, slimajiem un vientuļajiem, par mieru pasaulē, uztic tos Dievam un Dievmātes gādībai.

Sirsnīgi iesaku visiem cilvēkiem pievienoties RML FM frekvencē 97,3. Gribu pateikt, ka esmu pastāstījis daudziem par šo radio un zinu trīs cilvēkus, kuri ir sākuši klausīties Radio Marija Latvija. *intervēja Lilita Ieleja*

Sinodālais ceļš iesākts arī Lielvārdē

Lielvārdes draudzē 2022. gada 13. martā aizsākās sinodālais ceļš. Mācīties viens otrā ieklausīties mums palīdzēja teoloģijas doktors pr. Pauls Kļaviņš. Šī sapulce bija kā kopīga pastaiga, daloties savās pārdomās.

Draudzes 11 pārstāvji izteica savas atziņas, lai kopīgi risinātu šo jautājumu, ieklausoties viens otrā, sadarbojoties ar Svēto Garu.

Dalībnieki minēja, ka ir katehētu trūkums. Būtu jāatbalsta līderi, kas regulāri organizētu Svētdienas skolu dažāda vecuma un mērķa grupām. Izskanēja ierosinājums, ka bērnu kora/ansambļa vai pulciņa veidošana draudzē radītu ticībā spēcīgu jauniešu paaudzi Baznīcas paspārnē.

Dalībnieki pateicās par pozitīvajām atmiņām un noskaņu ikgadējos Ražas svētkos ar lapu virtenēm, dievnama rotājumiem un rudens veltēm.

Priesteris Andris pateicās brīvprātīgajiem, kuri veic dievnama uzturēšanas un uzkopšanas darbus. Vairāku ģimeņu aktīva līdzdalība draudzes ikdienas darbos visa gada garumā ir palīdzējusi uzturēt ikdienas un svētku Mises. Vajadzētu atbalstīt esošos ministrantus, piesaistīt jaunus brīvprātīgos, kuri darbojas ikdienā pēc pašu izveidotā grafika. Brīvprātīgā dievnama uzkopšana tiks turpināta, aicinot iesaistīties darbā pēc saskaņota grafika. Iespējams, ka grafiku varētu papildināt ar regulārām talkām, piemēram, pavasara talka, vasaras zāles plaujas talka, rudens lapu talka. Priesteris pateicās Ņinai par neizmērojami lielo darbu un atgādināja, ka ir nepieciešami Ņinai palīgi-vietnieki.

Līdzdarbošanās draudzes dzīvē vairs nav iedomājama bez draudzes avīzes. Lielākais darba apjoms tiek likts uz priestera pleciem, kurš pavada negulētu nakti pie avīzes izdošanas. Ieteikums bija redakcijas veidošana jeb atjaunošana, turpinot bijušās redaktora Ilzes Sniedzes-Sniedziņas (luterānes!) iesāktu darbu, lai varētu apkopot un salikt avīzītē brīvprātīgo iesūtītos rakstus, kuros viņi dalās ar savām pārdomām, aicinot rakstīt arī pārējiem draudzes locekļiem. Tika ieteikts rakstīt arī reportāžas veidā, intervējot tos, kuriem ir grūtības pašiem uzrakstīt. Varētu aicināt pastāstīt par savām atmiņām draudzes darbībā vai par draudzes vēsturiskiem notikumiem,

Sapulces laikā tika izteikts viedoklis par sadarbību ar valsts pārvaldes un izglītības iestādēm. Šobrīd Lielvārdē netiek praktizēts, ka 1. septembrī dažādās izglītības iestādēs tiek aicināti garīdznieki ar uzrunu. Netiek piedāvāta ticības mācības pasniegšana dažāda veida izglītības iestādēs.

Dalībnieki atbalstīja Radio Marija popularizēšanu. Varētu dalīties ar informāciju, kuros sociālos tīklos ir pieejama informācija par Misēm un draudzēm, kad ir pieejamas tiešraides, kādas ir mājas lapas un sociālo tīklu adreses.

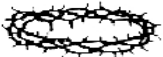
Jauniešiem varētu piedāvāt ekskursijas, pieredzes

apmaiņas starp draudzēm, popularizējot svētceļojumus uz dažādām svētvietām. Tika izteikta doma, ka jauniešus būtu jāaicina uz nakts vigīlijām. Tika minēta atziņa, ka šobrīd izpaliek jauniešu izglītošana ar pareizu un stingru kalpošanu Dievam. Jaunieši būtu jāmaca, kā pareizi uzvesties dievnamā.

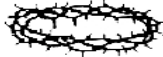
Tika uzdots jautājums, vai jauniešiem tiek dots pienācīgs atbalsts un vai ir mūsdienīgi risinājumi, lai sajustu šo atbalstu? Vai tiek izmantoti mūsdienu saziņas risinājumi – vai draudzei ir visaptveroša saziņa sociālajos tīklos Facebook, Instagram, Whatsapp? Varētu organizēt jauniešu dienas. Iespēja sadziedāties, muzicēt. Te būtu jāveido draudzes jauniešu pulciņš.

Tika rosināta ideja organizēt draudzes vasaras nometnes jauniešiem un ģimenēm ar bērniem. Te varētu piesaistīt arī neticīgus.

Sapulces noslēgumā rosināja ideju turpināt šo sinodālo ceļu, tiekoties atkārtoti vairākas reizes. Ja draudze pieņems šo uzaicinājumu un to realizēs, tad varētu izveidoties arī mūsu draudzē saliedēta kopiena, kas kopīgi risina dažādus jautājumus un palīdz savam draudzes ganam vadīt viņam uzticēto draudzi. Vai Tu esi gatavs atbalstīt un iesaistīties šajā sinodālajā ceļā? Nebaidies, nāc un darbojies kā savējais! *Sarmīte Zoltnere*

Sinodālais ceļš... kara laikā

Pateicība pr. Paulam Kļaviņam par ieskatu sinodālā ceļa vadlīnijās. Tajās, līdzīgi kā prāvests Andris Solīms, aicina lasīt Apustuļu darbus, iedziļināties tajos, lai analizētu savu attieksmi pret Baznīcu, nosakot savu gatavību iet kopīgo ceļu ar pārējo Baznīcu.

Šobrīd mūs visvairāk uzrunāja arhibīskaps Zbignevs Stankevičs vēstījumā par sinodālo ceļu, kurā norādīja, ka Baznīca ir aicināta būt par dialoga paraugu visai sabiedrībai. Cik tas ir aktuāli šajā laikā, kad dialogam ir tik liela nozīme. Katru dienu visa pasaule gaida dialoga starp Ukrainas un Krievijas delegācijām rezultātu.

Saruna par situāciju, kādā šobrīd dzīvojam, par bažām un nemieru, arī par drosmi un varonību. Par līdzatbildību, par to, ko varam darīt, lai situācija pasaulē kļūtu labāka, nekā tā šobrīd ir.

Cilvēku sirdis šobrīd nedrīkst būt nocietinātas pret mieru un Dieva dotām iedvesmām, tām jābūt drosmīgām, jo jāizstāv sava valsts, kaimiņvalstis, savas mājas, ģimenes.

Nevar vienaldzīgi klausīties ukraiņu mierīgās sarunās, ka viņi šeit, Latvijā, vērojot savus sabombardētos namus, secina, ka tos varēs atjaunot, jo tur jau nav tikai logu un durvju, sienas izdegušas, bet māja jau vēl stāv... Viņu lielā apņemšanās atkal atjaunot Ukrainas pilsētas, patriotisma, kopības sajūta un visam pāri – lielā pašāvērtība uz Dievu. Bēgļu lūgumi, cik esam sastapušies, parasti ir divi: informācija par darba piedāvājumu un latviešu valodas apguves iespējām.

Katrs cenšas palīdzēt cik vien spēj – ziedojot, uzņemot bēgļus, palīdzot bēgļu centros, zvanot uz Krieviju nezināmiem cilvēkiem, lai sniegtu patieso informāciju par notiekošo Ukrainā u.t.t. Cilvēki visā pasaulē šobrīd individuāli un baznīcās lūdzas un gavē

par Ukrainu, jo gavēšana kopā ar lūgšanām tiek uzskatīta par spēcīgu garīgo ieroci pat karu apturēšanai. Ikdienā mēs viņiem varam palīdzēt ar patiesu smaidu, iedrošinājuma un atbalsta vārdu, lai viņi jūt mūsu sirds siltumu un mieru, ko viņi var saņemt mūsu zemē.

Dievs, apturi karu, izglāb un pasargā no nāves, bet, ja tomēr viņi krīt karā, tad lai piepildās kāda valdnieka viedie vārdi, ka tie, kas tiek nevainīgi nokauti taisnīgā cīņā, kā mocekļi ieies debesīs.

Lūgšim mieru, izturību un savstarpējo izpalīdzību!

Antija un Huberts Vēveri

Atcerēsimies sākumu

Gadi un notikumi mainās tik strauji, ka dažkārt liekas – *pa kuru laiku*. Tāds notikums kā katoļu Baznīcas reformācija, arī vēsturē, liekas, bija nesen, tikai 500 gadus atpakaļ. Lielvārdei tas bija sāpīgs notikums. 1525. gadā reformatori padzina no Lielvārdes katoļu dominikāņu klostera tēvus, izdemolēja koka baznīcu, kura atradās tagadējās ev. luteriskās baznīcas vietā. Laika gaitā visi muižas ļaudis tika ieskaitīti tādā ticībā, kādā bija muižnieki. Sevišķi tas tika panākts zviedru valdīšanas laikā (1600.-1710.)

Varam secināt, ka katoļticīgo dievkalpojumi un svētā Mise laikposmā no 1525.-1932. gadam šajā novadā bija stipri apgrūtināti vai nenotika regulāri.

Divdesmitā gadsimta trīsdesmitajos gados Lielvārdē un Rembatē bija ienākuši strādnieki no Polijas, Lietuvas un Latgales. 1930. gadā bija reģistrēti 168 katoļi. Iespējams, viņi brauca uz Rīgas katoļu baznīcām.

1932. gadā šeit misijas darbu uzsāka Rīgas Sāpju Dievmātes baznīcas prelāts Eduards Stukels (dzimis 1881., ordinēts 1906., miris 1956.) Viņš tikās ar šī novada katoļiem un organizēja **pirmo** katoļticīgo dievkalpojumu - Svēto Misi Rembates tautas namā, kas atradās tagadējā Lielvārdes kultūras nama vietā. Dievkalpojums notika **1932. gada 16. maijā**. Dievkalpojumā esot piedalījušies ap 50 katoļi. Te jāatzīst, ka daudzi katoļi, kuri kalpoja luterāņu ģimenēs, kautrējās parādīt savu konfesionālo piederību. Tajā pašā laikā daudzi katoļi šeit strādāja ar milzīgu aizrautību, lai 1940. gada 11. augustā varētu svinēt pirmo sv. Misi jaunuzceltajā katoļu baznīcā, kas atradās pašreizējās katoļu baznīcas vietā. Starp aktīvākajiem bija arī mūsu draudzes locekle Līvija Vovčenko un viņas māmiņa Marija Putniņa.

Pirmie katoļu Kapusvētki šeit notika 18.10.1936.

Domāju, ka aizkustinošākais brīdis mūsu draudzes jaunākajā vēsturē bija 2018. gada 1. aprīļa Lieldienu rīts, kad prāvests Andris Solīms svinīgi nesa monstrancē Vissvētāko Sakramentu Kristus Augšāmcelšanās procesijā Lielvārdes ev. luteriskajā baznīcā – tajā vietā, kur katoļu dievkalpojumi tika pārtraukti 1525. gadā. Tā bija skaista liecība mūsu pilsētas ekumeniskajā sadraudzībā starp katoļticīgiem un luterticīgiem, kad mēs tikām laipni uzņemti luterāņu dievnamā uz lielākajiem svētkiem, kamēr mūsu dievnams bija sagrauts. Lai Dievs mūs svētī un atkal apvieno arī pēc 500 gadiem vienā Dieva bērnu saimē!

Anastasija Neretniece

Dievkalpojumu kārtība Lielvārdes draudzē aprīlī

Svētdienās:

- 10:00** – Vissvētākā Sakramenta uzstādīšana un adorācija;
10:20 – Rožukroņa lūgšanas;
 Lielajā Gavēnī: **10:40** – “Rūgtās asaras” dziedājums;
11:00 – Sv. Mise.

Darbdienās:

Otrdienās, trešdienās, ceturtdienās, piektdienās un sestdienās: sv. Mise pl. **18:00**.

Krusta ceļš Lielajā Gavēnī: trešdienās, piektdienās un sestdienās (draudzes Krusta ceļš) pl. **17:00**.

01.04. — mēneša pirmā ceturtdiena: sv. Mise pl. **18:00** par visiem dzīvajiem draudzes locekļiem.
 Pēc sv. Mises - Svētā stunda.

07.04. — Mēneša pirmā piektdiena:
 Jēzus Sirds dievkalpojums pēc sv. Mises pl. **18:00**.

Lielās nedēļas dievkalpojumu kārtība

10.04. – Kunga ciešanu jeb Palmu/pūpolu svētdienā

pl. **11:00** — sv. Mise ar palmu/pūpolu svētīšanu un procesiju. *Ziedojami Rīgas Garīgā semināra uzturēšanai!!!*

14.04. – Lielajā Ceturtdienā:
 pl. **18:00** - Kunga Pēdējo vakariņu sv. Mise ar kāju mazgāšanas ritu un Vissv. Sakramenta pārņemšanu.

15.04. – Lielajā Piektdienā (jāievēro **STINGRAIS gavēnis!**): pl. **13:30** - Krustaceļš.

pl. **15:00** - Kunga ciešanu dievkalpojums.

16.04. – Lielajā Sestdienā:
 pl. **11:00** - Sāpju Mātes stunda.

Kunga Augšāmcelšanās Lieldienu svētdienā:

17.04. – pl. **0:00** - Lieldienu Vigīlija svētajā naktī (galvenais Lieldienu dievkalpojums!): uguns, ūdens un Lieldienu maltītes pasvētīšana; adorācijas nakts līdz rītam.

pl. **7:30** – Lieldienu Rīta slavas dziesmas (*Laudes*);

pl. **8:00** – Kristus Augšāmcelšanās svētku procesija; Kunga Augšāmcelšanās svētdienas **Dienas Mise** ar Lieldienu maltītes pasvētīšanu.

18.04. – Otrajās Lieldienās: pl. **14:00** – sv. Mise Lielvārdē (*ja nenotiks dievkalpojums Jumpravē!?*)

24. aprīlī — Dieva Žēlsirdības svētkos (Baltajā svētdienā) **11:00** — sv. Mise Lielvārdē.

29.04. pl. **18:00** sv. Misē sirsnīgi lūgšimies par mūsu mīļotās diriģentes/ērgelnieces Janas Grizānes dvēseli viņas nāves 1. gadadienā. Paldies par tavu kalpošanu!

Sirsnīgi sveicam dzimšanas dienā:

ministrantu **Jāni Vingri** un **Regīnu Bleideli** (1.04.); **Anitu Ozolu** un **Mariju Pizāni** (2.04.); **Anastasiju Skangali** un **Jūliju Tukišu** (12.04.); **Martu Pudniku**, **Jāni Urtānu** un **Ilzi Sniegu-Sniedziņu 40 gadu jubilejā** (15.04.); **Veroniku Kudeiko** (16.04.); **Gunāru Kūkoju** (18.04.); **Vitu Spilbergu** (20.04.); **Tekļu Rubīni** (22.04.); **Tatjanu Sļadz** (25.04.); **Moniku Ozišu 75 gadu jubilejā** (27.04.) u.c. citus.

Redakcijas sleja Kristus vienmēr ir augšāmcēlies!

Mani vismīļie labas gribas cilvēki! Cik ļoti mums visiem gribētos ar cerību sagaidīt un mierīgi nosvinēt šogad Pashas svētkus, sveicot viens otru ar šiem Lieldienu laika kristiešu sveiciens vārdiem! Taču ļoti liela kristiešu un cilvēces daļa ir skeptiski noskaņota par šādu iespēju, ņemot vērā šī laika dramatiskos kara notikumus Ukrainā, kuras tautu slepkavo demonoīdu apsēstā Krievija un tās verdzībā pakļautie pakalpiņi. Pirms gada es rakstīju avīzītes aprīļa numurā, ka Covid-19 ir uzsācis 3. Pasaules karu, ar vīrusu nogalinot cilvēci visās pasaules malās. Tagad šis karš ir reāli sācies Eiropā ar apzinīgu ukraiņu tautas genocīdu no tās radniecīgās tautas, kas ir vēsturiskās Kijevas Krievzemes bērns, kurš slepkavo savu māti. Ikviens, kas jebkādā veidā atbalsta vai attaisno jebkuru karu, ir tāds pats slepkava un būs atbildīgs Visaugstā Tiesneša priekšā. Tas ir milzīgs ieļauojums, ka starp tādiem noziedzniekiem ir pat Maskavas Pareizticīgā Baznīca, kuras patriarhs Kirils svētīja šo karu un mudināja tajā “pabeigt iesākto” slaktiņu, kuru diktators Putlars dēvē par “operāciju” (=abortu). Man ir liels kauns, ka to dara kristieši, kuru starpā ir arī mūsu draudzes locekļi un daudzi melu propagandas apsēstie Latvijas iedzīvotāji, sevišķi prokrieviskajos Latgales novados.

Tomēr visi patiesie Dieva bērni ir apvienojušies milzīgā lūgšanas armijā, kas uzvarēs elles karapulkus, jo mūsu Virsgenerālis ir pats Kristus Kungs, kurš ar savu nāvi uzvarēja Nāvi un atjaunoja Dzīvību. Būsim solidāri ar visiem šī kara upuriem, dedzīgi lūdzoties par Ukrainas aizstāvjiem un bēgļiem, lai mēs veicinātu taisnības uzvaru pār netaisnību! Turēsimies stipri pie Kristus krusta Viņa vienīgajā, svētajā, katoliskajā un apustuliskajā Baznīcā!

No cerības pilnās sirds sveicu visus gaidāmajos Lieldienu svētkos un novēlu sevi jūsu lūgšanām par manu veselību un veiksmīgu 2. operāciju. Pr. *Andris Solims*

Lūdzam ziedot grīdas remontdarbiem!!!

Ziedojamu var nodot personīgi dievnamā prāvestam A.Solimam vai ieskaitīt draudzes kontā:

Lielvārdes Romas katoļu draudze,

Reg. Nr. 90001080360

SEB Banka Konta Nr.: LV05UNLA0050005798451

„Mūsu draudze” redakcija:

Galvenais redaktors – pr. Andris Solims

(mob.t.:29855768, e-pasts: asolims@inbox.lv);

www.lielvardnieki.lv; facebook.com/lielvardesbaznica

